

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Fiskeriutskottet

2008/2223(INI)

18.12.2008

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om styrelseformerna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken:
Europaparlamentet, de regionala rådgivande nämnderna och övriga aktörer
(2008/2223(INI))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Elspeth Attwooll

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	8

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om styrelseformerna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken: Europaparlamentet, de regionala rådgivande nämnderna och övriga aktörer (2008/2223(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken¹,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 657/2000 av den 27 mars 2000 om förstärkt dialog med fiskerisektorn och de grupper som berörs av den gemensamma fiskeripolitiken²,
- med beaktande av kommissionens beslut 71/128/EEG, 1999/478/EG och 2004/864/EG,
- med beaktande av kommissionens beslut 93/619/EG, som förnyades 2005 genom kommissionens beslut 2005/629/EG,
- med beaktande av kommissionens beslut 74/441/EEG och 98/500/EG,
- med beaktande av rådets beslut 2004/585/EG av den 19 juli 2004 om inrättande av regionala rådgivande nämnder inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken³, ändrat genom rådets beslut 2007/409/EG av den 11 juni 2007⁴,
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om översynen av de regionala rådgivande nämnderna av den 17 juni 2008 (KOM(2008)0364),
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A6-.../2008), och av följande skäl:
 - A. Det institutionella styret av den gemensamma fiskeripolitiken inbegriper kommissionen, Europaparlamentet, rådet, Regionkommittén, Ekonomiska och sociala kommittén, rådgivande kommittén för fiske och vattenbruk (ACFA), vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF), kommittén för en branschvis social dialog om fiskefrågor (the Sectoral Social Dialogue Committee for Sea Fisheries, SSDC) och de regionala rådgivande nämnderna.
 - B. Styret av den gemensamma fiskeripolitiken omfattar också medlemsstaternas nationella och regionala förvaltningar.

¹ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

² EGT L 80, 31.3.2000, s. 7.

³ EUT L 256, 3.8.2004, s. 17.

⁴ EUT L 155, 15.6.2007, s. 68.

- C. Gemenskapen deltar i olika regionala fiskeorganisationer, och fiskepartnerskapsavtal sluts också med tredjeländer.
- D. Även under Lissabonfördraget skulle Europaparlamentet inte ha rätt att fastställa tillåtna totalfångster och kvoter.
- E. Europaparlamentets ledamöter deltar för tillfället sporadiskt i de regionala fiskeorganisationernas möten.
- F. Informationen om hur fiskepartnerskapsavtalen fungerar, inklusive verksamheten i de gemensamma övervakningskommittéerna, kunde vara mer tillfredsställande.
- G. STECF inrättades 1993, en rådgivande kommitté för fiskerinäringen 1971, som ändrade namn till rådgivande kommittén för fiske och vattenbruk (ACFA) 1999, och en kommitté för en branschvis social dialog om fiskefrågor 1999, som ersatte en gemensam kommitté som funnits sedan 1974.
- H. Samtliga sju regionala rådgivande nämnder fungerar nu fullt ut.
- I. En interregional rådgivande nämnd har inrättats och har samordnande möten med kommissionen.
- J. Kommissionen har nyligen utvärderat ACFA och de regionala rådgivande nämnderna, men inte STECF:s arbete.
- K. I utvärderingen av ACFA har en rad rekommendationer rörande driften gjorts, och olika långsiktiga förslag lagts fram.
- L. Utvärderingen av de regionala rådgivande nämnderna har varit positiv, men kommissionen har fastställt en rad åtgärder, som inte kräver ny lagstiftning, för att förbättra deras funktion.
- M. Alla parter håller med om att en aktivare dialog mellan vetenskapsmän och fiskare är nödvändig. De regionala rådgivande nämnderna har också efterlyst en bättre socioekonomisk inverkan på beslutsfattandet.
- N. Vissa regionala rådgivande nämnder och ledamöter av Europaparlamentet har uttryckt en önskan om ett mer formaliserat förhållande.
- O. De regionala rådgivande nämnderna kan inte utöka sin verksamhet, eftersom deras medel är begränsade.
- P. Kommissionen har sagt att den kommer att lyssna till Europaparlamentets, rådets och de berörda aktörernas åsikter innan den inför nya rättsliga bestämmelser.
- Q. Det finns dock redan bevis på att ökad samstämmighet med den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser är en följd av att aktörerna deltar i utförandet och genomförandet av bestämmelserna.

- R. Det finns många olika inriktningar inom den gemensamma fiskeripolitiken och var och en av dem har sina egna särdrag.
- S. Rådfrågningar äger redan rum om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken.
1. Europaparlamentet kräver att ledamöterna i dess fiskeriutskott ska ges observatörsstatus vid fiskerådets möten.
 2. Europaparlamentet efterlyser en förteckning över regionala fiskeorganisationer och andra internationella organ, vars möten fiskeriutskottets ledamöter rutinmässigt kunde få stöd för att delta i.
 3. Europaparlamentet efterlyser mer information om hur fiskepartnerskapsavtalen fungerar, och särskilt om verksamheten i de gemensamma övervakningskommittéerna.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att meddela parlamentet om alla samråd i samband med den gemensamma fiskeripolitiken och havspolitik.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera STECF.
 6. Europaparlamentet noterar resultatet av utvärderingen av ACFA och att kommissionen väntar på ACFA:s egna rekommendationer rörande
 - en klarare definition av kommitténs roll och mål, med en representativ sammansättning som på ett ändamålsenligt sätt reflekterar dessa och representerar dessa på ett lämpligt sätt, och ett ökat deltagande från de nya medlemsstaternas sida,
 - dess arbetsmetoder vad gäller en delning av verksamheten mellan plenarsammanträden och arbetsgrupper, deras antal och ansvarsområden samt deras förfaranden,
 - en bättre utformning av de frågor som sänds till kommittén,
 - förbättrad kommunikation och information genom användningen av elektroniska medier, direktare tillgång till data och förbättrade möjligheter till översättning och tolkning,
 - lämplig finansiering och bästa metoder för stödfunktioner.
 7. Europaparlamentet noterar att olika alternativ har lagts fram för ACFA på lång sikt: att ACFA ska ersättas av en samordningskommitté inom de regionala rådgivande nämnderna; att ACFA ska minska i storlek, och endast företrädas av olika segment i flottan; om handel och förädling; om fisk- och musselodling och hamnverksamhet; att ACFA ska öka i storlek, inklusive om sport- och fritidsfiske, detaljhandlare, och om de som utnyttjar kusten och havet; att slå samman ACFA till en större havssamrådsgrupp.
 8. Europaparlamentet betonar vikten av att undvika överlappning, särskilt i de regionala rådgivande nämndernas arbete och anser att den senare möjligheten väl skulle passa ihop med havspolitik och en integrerad förvaltning av kustområdena.
 9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta följande åtgärder vad gäller de regionala rådgivande nämnderna:

- Att öka deras synlighet och arbeta för att fler aktörer deltar.
 - Att förbättra deras tillgång till vetenskapliga bevis och uppgifter och öka deras kontakter med STECF.
 - Att ta med dem så tidigt som möjligt i rådfrågningsprocessen.
 - Att ge riktlinjer för att möjliggöra en utvärdering av hur samstämmiga deras råd är med målen för den gemensamma fiskepolitiken och att fråga ut dem om hur de använt dem.
10. Europaparlamentet anser att de regionala rådgivande nämnderna för närvarande är underfinansierade med tanke på den arbetsbörda de har. Parlamentet noterar att kommissionen har utfärdat riktlinjer för finansförvaltningen, men tror att mer dialog krävs i detta avseende och att alternativ till det nuvarande systemet bör undersökas.
11. Europaparlamentet anser att, om de regionala rådgivande nämnderna ska delta i större utsträckning, krävs det en översyn av deras sammansättning, men att den nuvarande balansen mellan fiskeindustrin och övriga organisationer inte bör störas.
12. Europaparlamentet efterlyser ett närmare samarbete mellan de regionala rådgivande nämnderna, Europaparlamentet, Regionkommittén och Ekonomiska och sociala kommittén.
13. Europaparlamentet kräver att Europaparlamentets fiskeriutskott, förutsatt att de reglementsensliga godkännandeförfarandena respekteras,
- utser en ledamot/ledamöter i utskottet till kontaktperson(er) för varje regional rådgivande nämnd som sedan rapporterar om nämndens verksamhet,
 - garanterar att de regionala rådgivande nämnderna inbjuds att delta i fiskeriutskottets sammanträden när utskottet tar upp frågor som berör dem så att de kan ge råd eller komma med rekommendationer,
 - bjuder in ledamöter av den interregionala rådgivande nämnden för att göra en redogörelse för utskottet efter utskottets samordnade möten med kommissionen,
 - står värd för en årlig konferens för de regionala rådgivande nämnderna och kommissionen.
14. Europaparlamentet uppmanar budgetmyndigheterna att tilldela lämpliga medel för ovanstående ändamål.
15. Europaparlamentet uppmanar de regionala rådgivande nämnderna att hålla ledamöter i fiskeriutskottet informerade om sin verksamhet, att ge råd och lämna rekommendationer och att bjuda in dem till sina sammanträden.
16. Europaparlamentet kräver att man i framtida lagstiftning om de regionala rådgivande nämnderna ska ge Europaparlamentets ledamöter formellt status som aktiva observatörer vid deras sammanträden.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och den interregionala rådgivande nämnden att tillåta fiskeriutskottets ledamöter att närvara vid deras samordningsmöten.

18. Europaparlamentet anser att ansvaret för förvaltningen stegvis bör övergå till de regionala rådgivande nämnderna.
- 19 Europaparlamentet anser också att den kommande reformen av den gemensamma fiskeripolitiken bör åstadkomma en full decentralisering, där de regionala rådgivande nämnderna står i centrum.
20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, de regionala rådgivande nämnderna, rådgivande kommittén för fiske och vattenbruk, vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen, regionkommittén och Ekonomiska och sociala kommittén, kommittén för en branschvis social dialog om fiskefrågor och medlemsstaternas regeringar och parlament.

MOTIVERING

Det institutionella styret av den gemensamma fiskeripolitiken inbegriper vid sidan av kommissionen, rådet och Europaparlamentet olika organ såsom vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF), rådgivande kommittén för fiske och vattenbruk (ACFA), kommittén för en branschvis social dialog om fiskefrågor (SSDC) och de regionala rådgivande nämnderna. Regionkommittén och Ekonomiska och sociala kommittén spelar också en roll genom att de lämnar yttranden. Styret av den gemensamma fiskeripolitiken omfattar också medlemsstaternas nationella och regionala förvaltningar.

Det sätt på vilket lagen och de politiska riktlinjerna utvecklas påverkas också direkt av de industriella aktörerna, antingen var för sig eller genom paraplyorganisationer, såsom Cogeca (kommittén för lantbrukskooperativ inom Europeiska gemenskapen), Europêche och Federationen för europeiska vattenbruksproducenter (FEAP), av konsumentorganisationer och andra frivilligorganisationer, särskilt de som är intresserade av miljöfrågor, och i mindre utsträckning, arbetsmarknadens parter.

Styrelseformerna för den gemensamma fiskeripolitiken måste också ses i ljuset av en bredare utveckling, såsom den som sker inom den integrerade havspolitik, utvidgningen av Natura 2000 till havsmiljön och strävan efter en integrerad förvaltning av kustområdena. I det senare sammanhanget kan man bli tvungen att inom den gemensamma fiskeripolitiken balansera fiske mot vattenbruk, samt ta hänsyn till motstridiga ekonomiska intressen, såsom energiproduktion.

Historiskt sett har den gemensamma fiskeripolitiken blivit detaljstyrd från mitten och kritiserats för att man försökt dra alla över en kam och använt toppstyrda metoder som inte främjat samstämmighet. Sedan reformen 2002 har en ändring skett på detta område. De olika aktörerna deltar i större utsträckning, framför allt genom de regionala rådgivande nämnderna, som först inrättades 2004. År 2007 beskrevs de som organ som eftersträvar ett mål av allmäneuropeiskt intresse, vilket gjorde deras finansiering säkrare.

Alla sju regionala rådgivande nämnder som nämns i lagstiftningen fungerar nu fullt ut, och möten i den interregionala rådgivande nämnden äger rum, även om samordning med kommissionen. De regionala rådgivande nämnderna ger råd i frågor som direkt berör dem, men de arbetar också med andra organ, till exempel den gemensamma interregionala rådgivande nämnden och ACFA som sammanträdde om kontrollfrågor i Bryssel i april 2008. En företrädare för ACFA har också rätt att delta i de regionala rådgivande nämndernas sammanträden som en aktiv observatör.

Kommissionens senaste utvärdering av de regionala rådgivande nämnderna var positiv, men det är klart att vissa frågor som rör finansiering, sammansättning och befogenhetsområde fortfarande måste lösas, och åtgärder måste vidtas för att förbättra deras synlighet, samrådsförfarandena och deras tillgång till vetenskapliga bevis.

Att aktörerna deltar aktivare i beslutsprocessen har klart och tydligt en gynnsam effekt, såsom bevisats, till exempel genom det frivilliga avtal som skotska fiskare slöt om att stänga

områden där det finns mycket ungtorsk och det beslut som Nordsjöns regionala rådgivande nämnd tog för att förbjuda kassering av säljbar torsk.

Kommissionens utvärdering av ACFA gav upphov till ett flertal frågor om dess mål, sammansättning och förfaranden, men också om den roll som den bör spela på lång sikt. Det föreslogs att de senast nämnda aspekterna bör beaktas i samband med utvecklingen av den integrerade havspolitik, vilket undviker överlappning med de regionala rådgivande nämnderna, men möjliggör nära förbindelser där verksamheten berörs.

De regionala rådgivande nämnderna har uttryckt en önskan om bättre tillgång till sociala och ekonomiska råd samt vetenskapliga råd. I detta sammanhang skulle det vara till hjälp om kommissionen också utvärderade STECF, och om närmare kontakter kunde skapas med Regionkommittén och Ekonomiska och sociala kommittén.

Vissa av de regionala rådgivande nämnderna och fiskeriutskottets samordnare har också uttryckt en önskan om ett mer formaliserat förhållande. Hur detta kan ske beskrivs i förslaget till resolution.

Föredraganden anser att de förbättringar som aktörerna redan gjort pekar på att den kommande reformen av den gemensamma fiskeripolitiken kommer att inbegripa en radikal decentralisering, så att åtgärderna anpassas till ett särskilt fiske i specificerade områden, i enlighet med villkoren i dem. De regionala rådgivande nämnderna bör stå i centrum för denna decentralisering.

Även om den gemensamma fiskeripolitiken bör förbli en allmän politik vad gäller målen och dess allmänna bestämmelser, förvaltning och övervakning, bör den nuvarande förvaltningen stegvis ges över till de regionala rådgivande nämnderna så att de kan spela en fullständig roll i detta avseende när den kommande reformen av den gemensamma fiskeripolitiken pågår.